

ד' באייר תשפ"ה - (2.5.25)

מיצג ליל הסדר - הוכן ע"י בני הנוער

והכותנה צומחת שוב

ורתנינו למחוז תפאנו בשלום

צעת חירות והאולה - למען חירות

ילדי הגנון והגן בשקס יום העצמאות

החטופים והאחרות בעם - חול המועד פסח

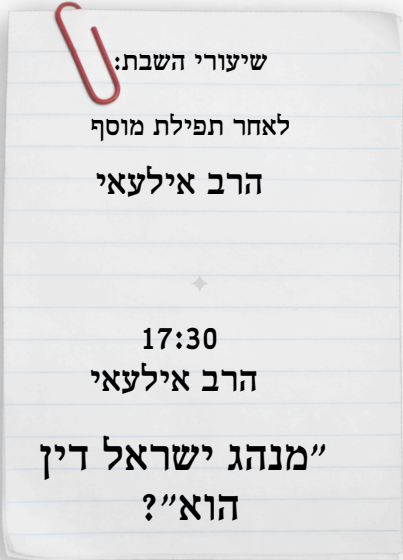
ערב להורי המגויסים

הורים גאים בסיום קורס תקשוב

שבת פרשת תזריע מצורע, גיליון יום הזיכרון ויום העצמאות

הדלקת נרות - 19:03, יציאת השבת - 20:03
גיליון 1660

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות.
שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

שיעור "בין המניינים" - הרב אילעאי

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:20

משבת זו, ובמשך חודשי הקיץ, בשעה 17.30, יתן הרב אילעאי סידרת שיעורים תחת הכותרת: "על מנהגים ועל הלכות ומה שביניהם"

מזל טוב!

איוסי וצביה בן סהרון ארץ
בר המצווה של אורי סביה,
בן של אסין ורון.

יישר כח ענק!!!

על ההתארגנות המהירה לסעודת
החם ולטקס יום העצמאות
בסקבות ההתראות על שריפות!!

להתראות בעצמאות

- חתונת פז בגלייבטר והושיק (אלבו) תתקיים בקיבוץ ביום רביעי, כ"ג באייר (21.5).
שבת חתן בשבת פרשת בהר בחוקותי (23-24/5).
 - חתונת גולן נחליאל עם בח"ל אסתר, ביום רביעי, ר"ח סיון (28.5) תתקיים בקיבוץ.
- * בשמחות משפחתיות דירות האירוח עומדות בשבתות לרשות המשפחה ככל הנדרש.

יחד עם ביי"ס התיכון אמית
קבוצת יבנה,
אנו כואבים את נפילתו של
בוגר ביה"ס
סמ"ש נטע יצחק כהנא הי"ד
ממושב איתן
משתתפים בצער המשפחה

מכירת צמחי מלחמה את מחזיקים ארץ ישראל
איו"ם עיון עש
סוגיות בביטחון ישראל
יום ראשון | ו' באייר | 4.5.25 | בבית המדרש
איום הסייבר
תא"ל (מיל') נתי כהן, לשעבר קצין קשר ותקשוב ראשי, מקים חטיבת הנגה בסייבר בצה"ל
מבט לרצועת עזה
יוסי אמרוסי, בכיר לשעבר בשירות הביטחון הכללי
מלחמת לבנון השלישית
אל"מ (במיל') שי שמש, מומחה לטקטיקה צבאית, לשעבר מנ"ד וסמח"ט חי"ר ומפקד נפה בפיקוד העורף
15:00-16:00
16:15-17:15
17:30-18:30
שמיא קצאכא איו"ם איו"ם

תרפיה בהתבוננות

פרשת תזריע מצורע

בעוד התורה לא אומרת בפירוש, כי הצרעת קשורה לחטא וההסגר המתואר בה יכול להתפרש כאקט היגייני נגד הידבקות, המקורות המאוחרים יותר כמו המדרש והגמרא ראו בצרעת כעונש על חטא. בתפישה הזו, הליך התרפיה שעובר המצורע הופך מבידוד לצורך הרחקה לבידוד לצורך התבוננות.

אם הנגע מסמל לנו

מעידה חד פעמית -

ההסגר קצר - שבעה ימים

של התבוננות על

הגורמים לחטא ומחשבה

על הדרך לתיקון. אבל

אם הנגע מתפשט - הדבר

מעיד שהחטא הפך לדפוס התנהגות, וכאן, הדרך

לתיקון איננה קצרה, היא צריכה להיות הרבה

יותר משמעותית.

הסתכלות כזו על פרשת המצורע מובילה אותנו

לשתי מסקנות: האחת, חשיבות האבחון המוקדם

של ההתנהגות הקלוקלת. ברגע שאנו מוצאים

בעצמנו מגרעת או פגם חדש, חשוב לעצור,

להתבודד ולהתבונן, על מנת לוודא שהתכונה

השלילית לא תהפוך לדפוס התנהגות ולחלק עצמי

מזהותנו - הרגל שקשה להשתחרר ממנו. השנייה,

חשיבות ההרחקה החברתית כהזדמנות להפניית

קשב פנימה. ניתן לראות בהרחקה החברתית

כדבר פסול, שריד של תפיסת עולם פרימיטיבית

ומתן לגיטימציה לסטיגמה שליוותה את חולי

הצרעת. אך ניתן לראות בריחוק גם היבט חיובי,

של ניתוק זמני מסביבה לצורך התמקדות עצמית.

הסתכלות מחודשת על תהליך הריפוי של

המצורע, יכולה להציע לנו כלים המועילים גם

לימינו אנו - ריחוק זמני, בידוד והתבוננות, ניסיון

לתיקון ושיפור תכונות שליליות לפני שהן

הופכות לדפוסי התנהגות. לא צריך נגעים בעור

ודיאגנוזה של כהן בשביל לאמץ לעצמנו דרכים

לריפוי.

בתפישה זו, הליך התרפיה שעובר המצורע
הופך מבידוד לצורך הרחקה
לבידוד לצורך התבוננות.

בספרו "הרגלים אטומים", מסביר ג'יימס קליר, כי אחת הסיבות בגללן קשה לנו לשנות את ההרגלים שלנו, היא שהם מהווים חלק מהזהות שלנו, הדרך בה אנו מגדירים את עצמנו. ככל שאני נוהג בצורה מסוימת לאורך תקופה, כך יגבר הסיכוי שאני אזהה את עצמי עם ההתנהגות הזו.

לאור זאת הדרך לשנות

הרגלים רעים, לפי קליר,

צריכה להיות מבוססת

זהות ולא מבוססת

תוצאות.

הוא מביא לדוגמא שני

אנשים המסרבים לסיגריה,

אחד אומר - "לא תודה, אני מנסה להיגמל",

והשני אומר - "לא תודה, אני לא מעשן". בעוד

הראשון עדיין רואה את עצמו כמעשן הנאבק

בעצמו על מנת להשיג תוצאה טובה יותר, השני

מנסה לשנות את האמונות שלו כלפי עצמו. אפשר

לתת לכך דוגמאות רבות ("אני מנסה לרדת

במשקל" מול "אני אוכל בריא"; "אני מנסה

להפסיק להיות בטלפון" מול "אני נוכח

במציאות").

המסקנה הזו, שההרגלים שלנו מהווים חלק

מהזהות שלנו, מחדדת אצלנו את ההבנה שחזרה

בתשובה היא לא דבר טריוויאלי, שינוי אמיתי של

דפוסי ההתנהגות שלנו אינו תהליך פשוט. לרוב

אנחנו לא נאבקים כדי לכפר על חטא חד פעמי

שנעשה בשוגג. קל להתחרט ולהתגבר על משהו

שאינו מהווה חלק ממני. אבל ברגע שהחטא הופך

לחלק מהזהות העצמית, השינוי הופך לכמעט

בלתי אפשרי.

הרעיון הזה מסביר אולי את תהליך התרפיה

שעובר המצורע בפרשות השבוע. יש מקרים בהם

המצורע אינו טמא ברגע שמופיע אצלו הנגע בפעם

הראשונה, אלא הוא נכנס להסגר, לבידוד, ונבחן

שוב כעבור שבעה ימים. אם הנגע התפשט בעור -

הוא הופך טמא, אם הנגע לא התפשט - הוא טהור.

דברים לטקס יום הזיכרון בבית העלמין

אפרת עפרוני

מכל אחד נשארים לנו זיכרונות. נשאר לנו געגוע, נשארות בתוכנו תמונות של רגעים יפים, של מצבים מצחיקים ומשעשעים, ריחות, תנועות גוף אופייניות, או אפילו צליל מקרי הפורט על מיתר מוכר מן העבר.

ונראה לי שמכאן אפשר להתחיל. להתחיל לבנות את העתיד, מתוך הזיכרון ומתוך התקווה לימים של שקט, תקווה לבנייה מחודשת שהיא התקומה.

איפה בכלל מתחילים. כך כותבת שולה מודן:
"איפה בכלל מתחילים?" שאלה אותי הדר, בת קבוץ ניר עוז, כשסיירנו בין בתי הנרצחים...
"איפה בכלל מתחילים?" שאלה אותי אם שכולה שבנה נפל בקרבות...
"איפה בכלל מתחילים, שאלתי את עצמי" אמר לי חייל מילואים שהגיע בתפקידו לבסיס שורה.
"איפה בכלל מתחילים?" חשבתי, כשהגעתי לאתר ההנצחה לנרצחי הנובה וראיתי את מאות התמונות הניצבות שם.
כל כך קשה להתחיל...

זו שנה שנייה של מלחמה, מלחמה שעדיין לא תמה והותירה עם שלם בכאב נורא, עם אובדנים קשים מנשוא של אזרחים שנרצחו, של חיילים שנפלו וחטופים שעדיין לא שבו, ועמם אלפי משפחות שבורות ומוכות יגון ואבל.

גם אנחנו חוונו את הפחד, הכאב והשכול במלחמה הזאת. אבל ידענו, כפרטים וכקהילה, שאין ברירה וחייבים למצוא כוחות כדי לקום מבין השברים.

בפתיחה לקדיש על הרוגי ארץ ישראל כותב ש"י עגנון: "אנו מתפללים ואומרים יתגדל ויתקדש אחר כל אדם שמת, קל וחומר על אחינו ואחיותינו הנאהבים והנעיימים, בני ציון היקרים, הרוגי ארץ ישראל שנשפך דמם על כבוד שמו ועל עמו ועל ארצו ועל נחלתו..."

אני, כמי שנולדה לפני 80 שנה, יש לי זיכרונות ממלחמות ישראל לדורותיהן. אני יודעת מקרוב מהו צער האובדן והשכול, כשנפל אחי הצעיר ידידיה, מכירה את כל הנופלים שטמונים כאן בבית העלמין שלנו: תינוקת בת 3 מהפעוטון שלי, בני דודים שלי, חברי ילדות, שכנים, ואלו שיצאו לשמוח בשבת ההיא ולא שבו. וכדברי השיר "כשאחד מאיתנו הולך מעמנו, משהו מת בנו ומשהו נשאר איתו..."

"לרקוד את החיים עם חיוך על הפנים"
2/2/2019

מזמינים אתכם לאירוע פתיחת פינת ההנצחה של **בן מנשה מזרחי הי"ד** ניפגש לערב של אחדות וקביעת מזוזה

באיזור הבריכה בקבוצת יבנה

יום חמישי | יז באייר | 15.5 | 19:00

19:00 סיור באתר וכבוד	יכבדו את המעמד:
20:00 תפילת ערבית וברכות	מיכל הרצוג, רעיית נשיא המדינה
21:00 מפגש המשפחה עם החברים הקרובים של בן	שגרירת קנדה בישראל אבי פוקס, ראש המועצה הרב אילעאי עופר, רב קבוצת יבנה

22/22 משפחות מזרחי, כהן והצוות המארגן

להשאיר חותם בחבל יבנה

בסוף הגיליון יש הודעה על תערוכה שתקיים ביום שלישי הקרוב במועצה האזורית. בתערוכה יופיעו גם סיפוריהם ותצלומיהם של חברי יבנה - **צילה אניקסטר, מרדכי בר דרומא (גוגל), נתן גדסי (גצי), נחום צ'מבליסטה, חנה שבט ומשה שטיינר.**

בטקס ובהכנת התערוכה הושקעו מאמץ רב ומחשבה. כפירגון למפעל היפה הזה - נשמח אם תכבדו את חברינו בהשתתפותכם. על הסדרי ההסעות תתפרסם הודעה. קישור לטופס ההרשמה - משמאל.

דבר היום בטקס יום העצמאות

מרים שליסלברג

מעבר לחלומות המייסדים, והגיע להישגים גם מבחינה חומרית וגם מבחינה חברתית. על אף השינויים שעובר הקיבוץ בשנים האחרונות, אנחנו מתאמצים לשמור על הערכים הבסיסיים שעליהם נוסד. יש בינינו המפחדים מהשינויים הרבים. אבל עם רצון טוב, לומדים להתמודד עם האתגרים.

לשמחתנו, בזמן האחרון קלטנו משפחות צעירות, בהם גם בנינו ובנותינו, המשכנו לבנות בתים חדשים, ובתינו הומים מתינוקות, גם באזור הקומותיים, שהיה מחוזו של הגיל השלישי הבצורת הנדירה פגעה בשדותינו, אך אנשי הגד"ש ידעו להתמודד איתה. ולמרות שגג המטבח קרס, לא סבלנו מרעב, הודות לתושייתם של העוסקים ברווחתנו. ובהיעדר "מרק אלקה", אפילו למדנו להכין מרק עוף לשבת.

קשה לי להאמין שאני חיה בקיבוץ כבר מעל 50 שנה. הורי נולדו בגרמניה - משם ברחו אמי מאימת הנאצים, אני נולדתי באנגליה, גדלתי בניו יורק, והגעתי ארצה לראשונה במסגרת ההכשרה האמריקאית.

אחרי אוניברסיטה ושנים של הוראה בארצות הברית, הגעתי כעולה חדשה בקיץ '73, עם מרב, חבר הגרעין האמריקאי. באוקטובר של אותה שנה פרצה מלחמת יום כיפור, ומרב שירת בסיני כחצי שנה, כאשר הייתי חדשה בקיבוץ ולא בטוחה שכאן מקומי... ובכן, כאן נשארתי. כאן ביתי. כאן נולדו לי חמשת ילדיי, וגם חמישה מנכדיי.

העזרה ההדדית במדינה כולה ובקיבוץ בפרט הייתה נקודת אור משמעותית במשך כל התקופה האחרונה. נשאף לשמור על תחושת היחד, ונדע להמשיך לפעול למען עתיד טוב יותר לנו, לכל אזרחי המדינה, ולאחינו כל בית ישראל באשר הם. נישא תפילה לשובם של החטופים במהרה ולחזרתם בשלום של חיילי צה"ל וכוחות הביטחון. "תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך".

אחינו כל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין פים ובין פיפשה
המקום ירחם עליהם
ויצאם מצרה לרוחה
וימאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה

התפילה העתיקה הזאת, שמופיעה בסידור בתפילת שחרית, חוברה כנראה בתקופת הגאונים, לפני יותר מאלף שנה. מי היה מאמין שהיא תהפוך להמנון לשחרור חטופים במדינת ישראל העצמאית, במאה ה-21. בשנה האחרונה הוספנו אותה לתפילת השבת, ובכל פעם מחדש עיניי דומעות.

חלפו כבר 573 ימים ואנחנו עדיין במלחמה ומוקפים בתמונות החטופים שטרם חזרו, בראיונות עם יקיריהם, בעצרות, בחדשות, ובטקסים...

גם השנה נרתמנו למשימות לטובת עם ישראל - עזרה לבעלי עסקים שאיבדו פרנסתם, לקיבוצים בעוטף עזה, לחיילים שממשיכים לשמור עלינו בכל החזיתות, והבעת הזדהות עם החטופים ומשפחותיהם. ואצלנו בבית - לעזור למשפחות מגויסים. אשרינו שבידינו לתרום.

הייתה לנו שנה קשה, וחווים מתח חברתי עצום בעם. קשה גם ליהודים בתפוצות, בעקבות גלי האנטישמיות שהתעוררו מאז המלחמה, אפילו בארצות הברית, שבה היהודים הרגישו בטוחים בכל הדורות האחרונים.

ובכל זאת, היום הוא יום חגנו, וחובתנו לשמור על תקווה ואופטימיות, ולשמוח על היש ועל הטוב. אנחנו חיים במדינה עצמאית שחוגגת 77 שנה להקמתה - מדינה חזקה ומצליחה, שהייתה לא יותר מחלום רחוק במשך אלפי שנים בהן יהודים סבלו משנאה ודיכוי, ולא היה להם לאן לפנות.

יבנה התחילה כקבוצה קטנה וחסרת אמצעים, אך עם תקוות גדולות של אנשי חזון, שבאו ארצה לבנות ולהיבנות בה. הקיבוץ שלנו גדל ושגשג

ברכות אבני ה-70 ה-80 וה-90

כתבה: דינה ספראי

ישאו סביב עיניכם וראו כלם נקבצו באו לכם

אנו מברכים על ההצלחות והיות כאן אתכם ברגע הזה.
והוקיר את מי שאתם בלבינו
והתבונן בדרך לעלייתו,
אחל את החברות העמוקה,
והעריך את העלייה וההשפעה שאתם על היצירה המשותפת שלנו
כא אחד ואחד ואת מכם הטביע כאן חותם,
ובצבא כא אחד ואחד מכם יכולנו לאתגרים, ועוד נכא זהם!
תודה לכם!

צילה אניקסטר, בת התשעים

למית הורייך הירושלמיים ספגת רוח לל עלייה ומסד.
כלמכירה המיתולוגית בבית הספר היסודי. היית אשפית הארגון, והפנים המאירות. חולאת
ומסייעת זכא יד ויזדה, למורה והורה.
נישאת זיהולע לאחר ללל מלהבי וביתכם נלמא חן, מסד ודעת. האור בביתכם, גס בעת
קולי, מלך אוליו את המלפחה הרחבה.
בבית אולף לל 1700 צביס, להחל למתנה קטנה להביא זך יהולע. בניזוד זצב המסמיר
ראשו למת זלריון, האנטנה לזך לכוונת ב-360 מעלות אסביבתך. זכא לה לנקוט מיד למורגס
זמעלה, אס צה זרב איתנוק חדל, לחווה זנקוט, למאפה, הצלנה אסעודה, זאפון אול אילמוזי
זחבר מעכליו אול מפעס.
תודה על לל שאת, בריאות, נחת ועלייה.

מישה גלס, בן התשעים

בגיל 6 עזית לאורף עמי למלפחית למגלמניה דרך להייה בתורכיה.
בתנוך וכלדיריך בבני עקיבא הזטרפת לזרעין עציון, וכאן, יחד עמי תלמדה,
הקלמתי למלפחה לפוארת.

מלה, קוץ הוא חזק בפסקו היבנאי. בתצנות, בצלירות הלבת ובלמקהזה.

אתה איל למעלה ואיל רוח. כלליח - העזית למלפחות למברציל. בתפקידיר קידלמ ומהובא -
למכירות פנימי, חינוך - למחברת הנוער ועד לניהול מליבת הביניימי. סייעל למחזקת השיווק
בלמדגריה, ולקראת הפנסיה התלמחית בגילור למביעות קטנות, התקדלמ וצכית להערכה רבה.

בצילומי הרבימי בהם תיעדת ביד אלמן את חייכמי, למלקפת אמהתכמי איל זרעו
ואהבת הנופימי.

המלפחה ידעה למחומ, וקולי. כעלמד האל הובא את המלפחה והם למליבמי זך באהבה,
כבוד והערכה.

למריכמי! תודה עז הכל, ובריאות!!!

טובה ויצמן, בת התשעים

נולדת בעיר ספי במרוקו. התייתלמ למאלך בגיל 5, ואביך היה סוחר עסוק, אך בעצרת
הסביבה חווית לפע בחומר ובאהבה. החינוך היה יהודי לורלי. בך ובאחיק דבק הרעיון
הציוני ויצלמתי להכלרה בצרפת.

לם הכרת את יעקב, ומחברמי לזרעין לז יוצלי צפון אפריקה, למלנו נלסארמי בקיבוץ רק
לניכמי. כאן נלסארמי ונולדו לזולת ידיכמי. הקלר העלמוק עמי למדכי ואסתר זוי ועמי חיימי
קבא - המליך להיות זך למקור כוח לאחר להגלמלמנת.

בקיבוץ חניכת דורות לז פעוטות, ואצ עברת למכבסה ולמחסן.

בגיל למבזר את לפיקה הנאה למיצירה, פיסול, ציור ואפייה.

את סבתא קסולה אנכדייך וננייך, וכילי אפגול אומך בלביזי הקיבוץ, למאפתת ואצילית,
למקרינה חום אנולי וראיית הטוב.

תודה והערכה עז הכל, ובריאות!

חנה לבל, בת התשעים

עזייתך בגיון שנה למקרקוב, ודמיונות הורייך העלמיים אפרנסתם אך דבקים בתורה ובספר התורה
בך חותם. התעניינת בלורליים ובלואה, ונלשכת אוו הסיפור והקריאה.
אכאן הגעת עם גרעין עזיון, נילאת אביגדור, וטיפחתם ללפחה ולבט אפארת.
כנערה למדת ובערה, ועבדת בבוקר. רק כלאת אים אורבעה, למילת צלאונך זדעת,
וסיילת תאור שני בתנ"ך.
"אני למלינה בזילוד לתוך חוויה", אחרת, ויילת כלורה יצירתית בבית"ס היסודי
וכבאת לחוננת לל מחצות סיום.
את הליצוריים חיברת אחיים ועולמם לל שולמייך הלזונים,
בעיקר בחוג להתלמד את ידידי בית סביון.
גאים בתולדתך אקילוף בוועדות, בליריים להוספת אפניטאון הקיבוץ, במכאזה למבוגרים
להקמת בלועצה ובהיבחרך כ"יקירת החינוך הדתי".
בית סביון גלמל זך עז למה שנת זילוביו במלך השנים. צכית וצכינו.

יוסק'ה עמיר, בן התשעים

נולדת בת אביב בבית עם עולר רוחני, ודווק כאכא.
כנער עבדת בלומסך, והגלמת חלומך לחיות בקיבוץ דרך בני עקילבא וגרעין עזיון.
כאן פגלת את עפרה.
אהבת חקלאות, ניהלת את הגד"ל, זיווית קיבוץ צעירים והלפעת בעיקר עז ראל צורים.
כפרויקטור למידה, הקמת את ערץ הבינוי והגליתות - ניקוז, ליפוי, לביזוי הבטון, תכנון חדר האוכל
הצפוני ועוד פרויקטים רבים - נעלו תחת לרביטך, כלאתה לולט ועוקב אחרי כל פרט.
ריכצת ועדות לירותים ומתאר ופיתחת את ערץ הווידאו - הכז בזילוד עזלי.
אתה איל לל אווירה ונלמה חסידית, וזם כלאתה לל צלירות בסאוו, האווא נלמל לירה.
עם חבריך העזיונים צבעת את התרבות המקומית בללמה ואף ניהלת את חגיגת היובא.
אווה את הקיבוץ ועקרונותיו כפי להיו, ואכפת זך למכ דבר.
למלמים זך ועופרה כוחות והנאה למלבת הרחב לאיתכס.

יִרְדְּנָה רוֹנֵן, בֵּת הַתִּישְׁעִים

דור שלי אמאזכיר ומתגייס, נאדת בת אביה ובגדת בירושלים בסניף בני עקיבא.
בגדעין עזיון נסאזה דרכך אל הקיבוץ ואל פינחס, אילך אהובך.

חדורת לטביצה זקת חזק נכבד במפעל האזכיר וברעיון הקיבוץ לכה קסם זך.
לקורית, אל חוללת אהביע דעה, קיבוץניקית בעלמה, ציר לרכזי בעליה ובמוסדות הקבוצה.

אולת אדמה כרמים ומטעים להמליכה כמנצחת כמעט סוף אל ענף העזאים.
כל מעליך - באי הנחות ופלות, במרץ רב וכל טוב.
זיוות וסייעת זרבים לחברינו הוותיקים בכבוד ומסירות.

לשתתפת קבוצה ופעילה בליעורים, למתגדת את המורים באבחנות לחכימות ודקויות.
יחד עם פנחס נטעט לבט אפסאות המסב זך נחת וגאווה.
למאזכיר זך לניס טובות, בריאות ואהבה רבה לכאן תמיד.

אורי אלטמן, בן השמונים

כאן ביתך, כאן נאדו זך יודיך
ובאך אתה נושא למורל כפר עזיון
את גבורת אביך, יעקב הי"ד, ורוחה לך אלק, טובה, כלמה כן היא.

בעל ידי צהב אתה ואהוב אל הבריות.
גרמת מכילחונך למסגריה, ובמוסך היית ה-לחמה זקטות,
במפעל השלימות - פיתחת את בית הבד.
היית לרכז לירותים, למזכיר פנים וריכזת ועדת צעירים.
ביתך הלני הוא למפעל השלמות, לי סופר לעות ולי סופר לנים?

בכל טיוח תגיש ליף טרי לסמטת, וכל עובד חדל בשלמות עדי - יצבה אסביבותים למעלה כפיק.
הכי אתה אהוב וגאה יחד עם לולי - במלפחה הרחבה ובעלייה לך הדור הלני והלילי.

המלך בכוחך צה!!

חנה אפרתי, בת השמונים

התמונה של אבא צויז עי החלמל, טבועה בק.
חנה, המתבשלת מריח האדמה, מן הפרחים, ומיזופי העונות.

חנה של השירים והמנצחות
של האסטיקה והחמירה זלזלות
של הקלב או הצואת, והרצון זהיר.

גם בבית הספר, גם במרפאה ובכוכב המקרה
הצבת ריז גבוה במיוחד של שירות ולז חברות.

כיום – אמי צריך למנצחים – את לי.

המליכי זיהנות עי שמעון למלפחה אפארת
זהביט לאחור בגעזע, ובהנאה וסיפוק מן העתיד.

אריאל דיטור, בן השמונים

כאן נולדת, אזדירה ועדה יוצאי איטליה.
קיבוצניק בנשלמת.

קיבאל את גן הנצרות, טביעות אצבעותיך ניכרות ברבות מעבודות הנצרות לבקיבא. אתה נכנס
אבית כדי אתקן דבר אחד, ומיד למחפס ולמזא כל מה לצריך אתקן.

המליה להכי קלה אך זולת היא "א". ולעצור איפה לאפסר – עולה אותך מאולסר.

אתה "למספר סיפורים" בנשלמת, וכבשלת את כל הקהל היבנאי בלז דמויות על הכלמה.
גויסת אחינוך הבאתי פורמלי וידעת זהגע אזכ כל יזד בדרך המתאילמה זו.

לצי העבודה אתה מקדיל את עיתותיך אתורה ומלגתך קבוע בליעורים.

יחד עי רותי הבאתי זעזום לבט גדול, למשלש זכס מקור תליכה זגאווע!

לעריכיס, גאויס ומאחזיס בריאות ונחת.

אסתר ימיני, בת השמונים

הגעל אקיוואל אחרת היודים כיוצא חוץ, מלוא פה בית,
ובנית עמי ראובן קן מלפחתי חמי ומכיו זיודיכס ונכדיכס האהובים.

יל בק, אסתר, חוכמת זכ מיוחדת. אותה חוכמה לשיוותה אותך בכא עיסוקיך, כלטפא תינוקות,
כלורה, ולנים רבות בהנהלת החלבונות.
אצק - האדס אפני הכא. אצד המקצועיות והתרומה הרבה שך זהנהלת החלבונות, כא מי שנצקק
לשירותיך צכה אליה טובה, העענינות, איחול ומיזוק.
את צלמאונך זדעל את מלשילמה בקריאת ספרים, בטיולים, בליעורים כולל ליעור גלרא בהס זעלים
את האוילה היחידה.

בדרךך העדינה את מלמאת את סביבותיך בכוחות.
תודה עז מי לאת.

ברכה כוכבא, בת השמונים

כלמחפלים מילשו לידיך את הידע, יטל את ההפקה, ילצא את הטון הנכון בלינון הנכון -
יודעים לאת הכתובת, את הרי שולטת בפרטים ובתלונה הכוללת.
לא בכדי התגלגל זיויך תפקידיס כלו ניהול בית הספר היסודי, לזיוות,
ורכוז התוכניות לז מרכז יעקב הרצוג.

כיוס אפלר אפגול אותך עמי אחרוני הסועדים בארוחת הצהריים, כי הצלן קצר,
וצריך זהתקדס בתיעוד לז ארכיון הידע, ואת הרי שולטת בפרטים ובתלונה הכוללת.

טביעל החומס שך בקיווא עז איכויות התרבות והכתיבה - ניכרת.

עמי יאיר אהובך הקלמס מלפחה ערכית, מלאת עלייה וחוויות מלשופות.
וכלובן, אין בעוליס אהבה כלו אהבה לז אלמא וסבתא ברכה.
למחזים זך בריאות טובה, נחת מלפחתך והלשך עלייה פורייה.

אפרת עפרוני, בת השמונים

דור שני זינחק אשר, המחנך, וחלמי האומנית. ויל בק למה ולמה.

פאטת הצבע לזך למאונת ולמאה בנשמה:

יל צבע זכב, צבע אנפל הידוי, וזהעלרתס בידע ובפאיאה. את אהבת המקום, אנלי וסיפוריו, צבעת בלז צבעים בליזוניות.

כא ציור ומערכה לזך היס למסע חדל ומפעים. את ורלי חזקתס אהבה לשמפת ולמזיקה ואסיפור, והגעתי עד ברצאונה כדי זהעניק למנצח זאטבו דודלז את ציור דיוקנו!

בקיבול היית למרצת חינוך ועדת חברי, ועבדת שניס רבות בחינוך. כיוס את למרצת את "צוות הידוי" באוכלה ובדיסקרטיות.

את למענדבת, אכפתית למאוד ומקפידה על איכות. למפתח למשפחה, שכנות, חברות ובא למה שנוגע בק.

תודה על הכא, המלך עליה, וביראות!

מרים שליסלברג, בת השמונים

הזעת זכאן עסי למרה, חברך זהכלרה האמריקאית, כלבאלמתחך תאור שני בספרות אנגזית וחינוך למאונ' הוורוד, זכאן הקלמתי למשפחה למפארת.

את הידע הרחב ביהדות ובכאז העברת למלידייך, באזרי אולפן עברית וזיור, זכא דורל.

שנונה, ולמבאל את חיינו זאת "למבית" בקטעי הולמור, וחידונים

ובעיקר - עולה הלמון ובאי חלבון.

בזי 80 עדיין למחבי זך למלמרת למרזאס למלמרי זעיתון האור, וסטודנטיס זאקדלמאויס נעצריס בק במרזאס. יזדי בית הספר למצפיס זליחה באנגזית עסי למענדבת "לזהסי".

בין עיסוק לעיסוק, בין חוג פסיפס וחוג למחקי קופסה, את למספיקה זאפזת "למפגל", ולמרת התופיניס בביתך זעולזסי אינה ריקה.

המליכי זלמור על החיוניות, על המלפחה. תודה על הכא!!

אברהם שטיין, בן השמונים

הגעט זיך באזארגט צו זיין געזונט, האט ער שוין גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

"אין א גוטן טאג", אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

שני אפר, בת השבעים

אין א גוטן טאג, אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

באן העלפט ער זיך מיט זיין געזונט, און ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער. ער האט גענומען אומצוהאלטענע מאסן פאר אים צו שטארקן זיין קערפער.

מישראל וציפי חיות, בני השבעים

לישראל, בן הקיבוץ, דור שלי זהנהגה, ודור שלי זלואה וקולמה.

לא איל דיבורים אתה, ומלכך הכלה – אתה מלכך זמלוק.
הטרקטור והלדה היו תליד המקום המועדף עזיך.

קלה, זלי שלא מצוי בעניינים, זהעריך כלמה רבה הלפעתך בתחום הלשקי. כלמה אחריות
אתה נואט עז עצמך, כלמה ליקוף הדעת שלך נשלם.

למחמת זניעות למסגרת אורז באוס לש בקיאות ביהדות, היסטוריה, בלדע, בכאכאה, וכלובן
בנולא מקורות הלמים.

בעבר היית מרכב לשק וריכזת ועדות לשק. כיום אתה למנה קולחי אלדוד, למנה
התלמחי, קרן המילואים והצוות הפיננסי שלנו.

לודים זך עז העלייה הרבה והאכפתיות!!

ציפי, יודית קיבוץ סעד, באט זכאן בעקבות אהבתך זלישאל, בן כיתתך.

לא זחינסי למצאת את עצמך בעולמות החינוך, בליזוב לש למנהיגות וחוס אנולסי. את הפרק
לש חינוך בקיבוץ סיימת כלמנהלית בית הספר, למתווה דרך, תולמת ומציבה גבולות.
בפרק הבא לש חייך בחמת זהתלמות בתרפיה באלמצעות לוציקה, ופיתחת דרך ליוחדת
זהגיע זלכ היודים.

בתפקידי ציבור שונים וכחברה טובה, את כתובת זלי למחפס עצה, הכוונה, ואת לוצאת
גם את הלמיה הנכונה עז הכלמה ומאחורי הקעעים.

למחזים זך עוד שנים רבות באנרגיות טובות וסיבות זצחוק למגזלז.

ציפי ולישאל, תודה עז עלייה, למסירות ואכפתיות, והנאה מהלבט הצומח לזכא!!

השתלמויות ארוכות לשנת תשפ"ו

תזכורת - המועד האחרון להגשת בקשות הוא 4/5/2025, ו' באייר (יום א' שלאחר יום העצמאות).

שרה אריאל - מרכזת צוות השתלמויות

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

ולכל עשרות התורנים והעוזרים בכל אירועי השבוע הזה. ולנושאים השוטפים - בישיבת המנהלת הקהילה השבוע - קיבלנו סקירה ממיכל על התקדמות עבודות התקרה במטבח ועל הצפי של המשך העבודה. בע"ה יציקת התקרה תתחיל בקרוב וכבר אנחנו מתכננים את פירוק הגג מעל המחלבה ובהמשך מעל אזור שטיפת הכלים. כל התקדמות כזו מצריכה הערכות משמעותיות מצוות המטבח וחדר האוכל - ובעצם מכולנו. יהיו ימים מאתגרים בהמשך ואני תקווה שכולנו נגלה סבלנות והבנה ונתמודד עם הדברים בנחת.

צוות הפרטת המזון נפגש השבוע לפגישה אחרונה לפני הוצאת החוברת. בע"ה החוברת תחולק בתאי הדואר בשבוע הבא. כמו כן כל משפחה תקבל אומדן של גובה תקציב המזון שתקבל ואיך זה בהשוואה למה שהיא מוציאה כיום בחנות הכלבו ובחדר האוכל. אנחנו מתכננים לקיים כמה ערבי הסברה על מודל הפרטת המזון ובע"ה נביא את הנושא לאספה בסוף חודש מאי.

אפתח בדברי הודיה והערכה על היכולת שלנו להתאים את עצמנו למצב ועל אירוע מרומם ומיוחד במפקד יום העצמאות השנה.

השבוע עצרנו להתייחד עם חלילנו ולשמוח בקוממיות שלנו. תודה רבה לכל האנשים שעוזרים לנו לשמר את מסורת החגים והטקסים. תודה לצוות התערוכה הוותיק שמקים לנו מדי שנה תערוכה שכל כך נכונה לנו ונוגעת בנימי הרגשות. תודה לרעות בית אריה, רוייה גורליק, רחלי ויצמן, ניר ודגנית גלס, ידידיה פלק אביעד מוזס ואהוד איתן. תודה מיוחדת לצוות המפקד - שושי זלקינד, עידו עפרוני ועדי קריק ועוזריהם שהצליחו להעביר את הטקס לבית הכנסת ברגע האחרון ולאלי כהן - על ארוחת הערב הקהילתית שגם עברה ברגע האחרון לחדרי האוכל. תודה לכותבת הברכות לבני ה-70-80-90 דינה ספראי, לצוות הווידאו - עדי קריק, רוח'לה לנג, שלו זלקינד, ברכה כוכבא ונורית וולף. לצוותי ההגברה והתאורה כשבראשם דורון לנג ופיליפ קולמן, לילדים ולנוער על הדגלנות והת"סים,

ירקונים 5 - שכונת מרמורק

שכונת מרמורק נוסדה כמושב שנספח למושב רחובות. נתוועד לראשוני מתיישביו, תימנים שגורשו מקבוצת כנרת, וסיפורם הכואב של העקורים. ניחשף לדמותה של האישה התימנית, כגיבורה היסטורית בעליות הראשונות. נעמוד על תרומת בני הכפר למחתרות, ונשתעשע מההומור התימני המייחד את בני מרמורק.

סיור בהובלת ד"ר דני בר-מעוז, גדול חוקרי רחובות.

יום שני, ז' באייר תשפ"ה, 5.5.2025
יציאה: 17:00, חזרה משוערת: 20:30

למגיעים עצמאית: נפגשים בצומת הרחובות: הרב דוד ישראל - הרשנזון. (בגן הציבורי, בכניסה לשכונה מכיוון רחוב הרשנזון, בכיכר שצמודה לבית הכנסת שבזי).

אריה ברנע, אבי ששון, אליקים איטלי

טקס ההתייחדות השנתי

עם זכרם של חללי התנועות הקיבוציות

שנפלו במערכות ישראל ובפעולות האיבה, יתקיים ביום

רביעי ט"ז באייר תשפ"ה

ביער הקיבוצים.

קישור לתוכנית המפגש והלו"ז .

מכירת נעליים איציק תתקיים בע"ה

ביום שלישי, ח' באייר 6.5 בין 16:00 ל-19:00
בברכה עפרה

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il
קבלה: אחיות - 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. 9:00-12:30 או בשעות הצהריים בימים א'-ד' 14:00-15:00, וביום ה', 18:00-14:00. ד"ר מולא : יום א' 11:30-07:30 יום ב' 9:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15. יום ה' 15:40-17:40.

שימו לב: עקב יום עיון לצוות המרפאה ביום רביעי. המרפאה תיפתח ביום זה בבוקר עד 8:30, ובצהריים מ-14:00-15:00.

קריאת לילה, לילות המרפאה

פרטים בעמ' 4

הנכם מוזמנים לאירוע הוקרה והשקת התערוכה

“להשאיר חותם בחבל יבנה”

במעמד ראש המועצה אבי פוקס

יום שלישי | ח' באייר תשפ"ה
06.05.2025

התכנסות: 17:30 | תחילת טקס: 18:00
מיקום: היכל התרבות גבעת וושינגטון

להסדרי חנייה מונגשים: אורית גרין 052-8424513

שמות המתועדים: פנחס אלפרט · צילה אניקסטר · חנה אפל · מרדכי בר דורמא · חנה ברוקנטל · שמואל בר כתר · שמחה גביש · נתן גרסי (נצי) · חיים גואטה · שלמה יעקב גוטמן · יצחק גרבי · יעקב (גרי) גינולד · ישעיהו דויטש · יוסף חיון · טוני חפר · פנינה יגודניק · יהודה סרולאי · שרה עטיה · שלום עטיה · נחום צימבליסטה · חיה קלה · מרדכי רובינשטיין · משה שאול · אהרון שבו · חנה שבת · משה שטיינר · אליעזר שמעוני · זכריה שפיר · אליעזר ושרה שפר

שמות המתועדים: נחמן אינהורן · אילה ארזאן · נועה בר-ניר · שמשון גטליב · אפרים טל · נעמי יפת · חנה מנשה · שרה מסינגר · מאירה סימון · ניסים סלם · דינה ספראי · תרצה פרי · דליה פרנקל · אילנית קיצוני · מרים שליסלבג · אמירה שריג טלמור

מיזם "להשאיר חותם" מחבר את הקהילה למורשת הייחודית שלה דרך תיעוד אומנותי של אנשים ייחודיים שהשאירו חותם בעשייתם בחבל יבנה על ידי כותבים וצלמים מקומיים.

אני מאמין / שאול טשרניחובסקי

שִׁחְקִי, שִׁחְקִי עַל הַחֲלוּמוֹת,
זוֹ אֲנִי הַחֹלֶם שָׁח.
שִׁחְקִי כִּי בְּאֶדָם אֲאָמִין,
כִּי עוֹדֵנִי מֵאֲמִין בָּךְ.
כִּי עוֹד בְּפֶשֶׁי דְרוֹר שׁוֹאֶפֶת,
לֹא מְכַרְתִּיהָ לְעַגְל-פֶּז,
כִּי עוֹד אֲאָמִין גַּם בְּאֶדָם,
גַּם בְּרוּחוֹ, רוּחַ עֶז.
רוּחוֹ יִשְׁלִיךְ כְּכָלִי-הֶבֶל,
יְרוּמָמְנוּ בְּמַתִּי-עַל;
לֹא בְרָעַב יָמוֹת עֶבֶד,
דְּרוֹר - לִנְפֶשׁ, פֶּת - לְדָל.
שִׁחְקִי כִּי גַם בְּרַעוֹת אֲאָמִין,
אֲאָמִין, כִּי עוֹד אֲמַצָּא לָב,
לֵב תְּקוּתִי גַם תְּקוּתִיו,
יְחוּשׁ אֲשֶׁר, יָבִין כָּאֵב.
אֲאָמִינָה גַם בְּעֶתִיד,
אֶף אִם יִרְחַק זֶה הַיּוֹם,
אֶךְ בֹּא יָבֹא - יִשְׁאוּ שְׁלוֹם
אֶז וּבְרָכָה לָאֵם מְלֵאִם.
יָשׁוּב יִפְרַח אֶז גַּם עִמִּי,
וּבְאֶרֶץ יָקוֹם דּוֹר,
בְּרִזְל-כְּבָלִיו יוֹסֵר מְנוֹ,
עֵין-בְּעֵין יִרְאֶה אוֹר.
יְחִיָּה, יֶאֱהָב, יִפְעֵל, יַעֲשֶׂה,
דּוֹר בְּאֶרֶץ אֲמָנָם חִי,
לֹא בְּעֶתִיד - בְּשָׁמַיִם,
חַיִּי-רוּחַ לוֹ אֵין דִּי.
אֶז שִׁיר חֲדָשׁ יִשִּׁיר מְשׁוֹרֵר,
לִיפִי וְנִשְׁגָּב לְבוֹ עַר;
לוֹ, לְצַעִיר, מַעַל קִבְרֵי
פְּרָחִים יִלְקְטוּ לָזֶר.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.